

Ο διάβολος με τις τρεις χρυσές τρίχες

Μια φορά και έναν καιρό ήταν μία γυναίκα η οποία γέννησε ένα αγοράκι. Όταν γεννήθηκε το μωρό, είχαν προβλέψει ότι θα ήταν πολύ τυχερό και ότι θα παντρευόταν την κόρη του βασιλιά μόλις γίνει δεκατεσσάρων ετών. Όλο το χωριό μιλούσε για το τυχερό παιδί που γεννήθηκε.

Μετά από λίγο καιρό έτυχε να περάσει ο βασιλιάς από το χωριό. Ήταν μεταμφιεσμένος σε χωρικό και ρωτούσε, χωρίς να τον αναγνωρίζει κανείς, για τα νέα του τόπου. Οι κάτοικοι τότε του είπαν πως γεννήθηκε ένα παιδί που όλα τα σημεία έδειχναν ότι ήταν πολύ τυχερό. Μάλιστα είχαν προβλέψει ότι θα παντρευόταν την κόρη του βασιλιά μόλις γίνει δεκατεσσάρων χρονών.

Ο βασιλιάς όμως είχε κακή καρδιά και θύμωσε με το ενδεχόμενο να κάνει γαμπρό το φτωχό χωριατόπουλο. Έτσι πήγε στους φτωχούς γονείς του παιδιού και τους είπε ευγενικά: «αφήστε μου το παιδί και θα το φροντίσω εγώ όπως πρέπει.»

Αρχικά οι γονείς αρνήθηκαν, όταν όμως τους πρόσφερε πολύ χρυσάφι άλλαξαν γνώμη. Σκέφτηκαν ότι η τύχη του παιδιού έστειλε τον ξένο και πως θα ήταν καλύτερα να μεγαλώσει μαζί με κάποιον που διέθετε τόσα πολλά χρήματα. Έτσι τελικά δέχτηκαν και του έδωσαν το παιδί.

Ο βασιλιάς έβαλε το μωρό σε ένα κουτί και το πήρε με το άλογο του. Αφού ίππευσε για αρκετή ώρα, έφτασε σε ένα βαθύ ποτάμι στο οποίο και πέταξε το κουτί μαζί με το παιδάκι.

Ευχαριστημένος σκέφτηκε ότι έσωσε την κόρη του από έναν αναπάντεχο μνηστήρα. Το κουτί όμως δεν βυθίστηκε στο ποτάμι αλλά επέπλεε σαν βάρκα χωρίς να περάσει στο εσωτερικό του ούτε μία σταγόνα νερό. Έτσι ταξίδεψε για ώρα μέχρι που έφτασε δύο μίλια μακριά από το παλάτι του βασιλιά.

Εκεί υπήρχε ένας νερόμυλος, στο φράγμα του οποίου σκάλωσε και σταμάτησε το κουτί. Ένα παιδί το οποίο βοηθούσε στον μύλο στεκόταν τυχαία εκεί κοντά και είδε το κουτί.

Έτρεξε τότε να το τραβήξει κοντά του με ένα τσιγκέλι πιστεύοντας ότι θα έκρυβε κάποιον θησαυρό. Αντί για θησαυρό όμως, όταν το άνοιξε βρήκε μέσα ένα όμορφο αγοράκι ζωηρό και χαμογελαστό.

Το πήρε και το πήγε τότε στους μυλωνάδες και καθώς αυτοί δεν είχαν παιδιά χάρηκαν και είπαν: «Είναι δώρο από τον Θεό.» Οι μυλωνάδες φρόντιζαν το παιδάκι και το μεγάλωναν προσφέροντας του μια άνετη ζωή.

Κάποια μέρα μπήκε στον μύλο ο βασιλιάς για να αποφύγει μία καταιγίδα και όταν είδε τον νεαρό, ρώτησε τους ιδιοκτήτες του μύλου αν ήταν γιος τους.

«Όχι» απάντησαν οι μυλωνάδες «πριν από δεκατέσσερα χρόνια τον είχε βρει ο παραγιός σε ένα κουτί που είχε τραβήξει από ποτάμι. Ήταν νεογέννητος τότε και έτσι τον κρατήσαμε και τον μεγαλώνουμε σαν παιδί μας.»

Ο βασιλιάς τότε κατάλαβε ότι το παιδί δεν ήταν άλλο από το τυχερό παιδί που ο ίδιος είχε ρίξει στο νερό και είπε: «καλοί μου άνθρωποι, δεν θα μπορούσε το αγόρι να πάει ένα γράμμα στη γυναίκα μου την βασίλισσα Θα του δώσω και δύο χρυσά νομίσματα για ανταμοιβή!»

«Όπως προστάζει ο κύριος μας ο βασιλιάς!» απάντησαν οι μυλωνάδες και είπαν στο αγόρι να ετοιμαστεί.

Τότε ο βασιλιάς έγραψε ένα γράμμα στην βασίλισσα, στο οποίο έλεγε: «Μόλις το αγόρι σου φέρει αυτό το γράμμα, να βάλεις να το σκοτώσουν και να το θάψουν. Φρόντισε όλα αυτά να γίνουν αμέσως και να έχουν τελειώσει πριν επιστρέψω!»

Το αγόρι πήρε το γράμμα αλλά έχασε τον δρόμο του και το βράδυ έφτασε σε ένα μεγάλο δάσος. Μέσα στο σκοτάδι είδε ένα μικρό φωτάκι να ανάβει μακριά και το ακολούθησε μέχρι που έφτασε σε ένα μικρό σπιτάκι. Όταν μπήκε μέσα είδε μια γριά που στεκόταν στην φωτιά ολομόναχη.

Μόλις είδε το αγόρι τρόμαξε και του είπε: «Από που έρχεσαι και που θέλεις να πας;»

«Έρχομαι από τον μύλο» απάντησε ο νεαρός, «και θέλω να πάω στην Βασίλισσα, στην οποία έχω να παραδώσω ένα γράμμα από τον Βασιλιά. Όμως χάθηκα στο δάσος και θα ήθελα να διανυκτερεύσω εδώ πέρα.»

«Καημένο παιδί έφτασες σε ένα λημέρι ληστών. Όταν θα επιστρέψουν οι ληστές θα σε σκοτώσουν» του είπε με συμπόνια η γριά. «Ας έρθει όποιος θέλει» απάντησε το αγόρι «δεν φοβάμαι, αλλά είμαι τόσο κουρασμένος που δεν μπορώ να συνεχίσω.»

Έτσι ξάπλωσε σε έναν πάγκο που βρισκόταν μέσα στο σπίτι και αποκοιμήθηκε. Μετά από λίγο ήρθαν οι ληστές και ρωτούσαν θυμωμένοι ποιο ήταν αυτό το ξένο αγόρι που ξάπλωνε στο σπίτι τους. «Α,» είπε η γριά «είναι ένα αθώο παιδί που χάθηκε στο δάσος και το κράτησα επειδή το λυπήθηκα, έχει αποστολή να παραδώσει ένα γράμμα στη βασίλισσα».

Οι ληστές άνοιξαν τον φάκελο και διάβασαν το γράμμα όπου ο βασιλιάς διέταζε να σκοτώσουν το παιδί μόλις έφτανε. Λυπήθηκαν τότε τον νεαρό και ο αρχηγός τους έσκισε το γράμμα και έγραψε ένα άλλο. Το γράμμα του ληστή έλεγε ότι μόλις θα ερχόταν ο νεαρός, θα έπρεπε να τον παντρέψουν αμέσως με την κόρη του βασιλιά. Μετά άφησαν το αγόρι να κοιμηθεί ήσυχα στον πάγκο μέχρι το άλλο πρωί. Όταν ξύπνησε την άλλη μέρα του έδωσαν το καινούριο γράμμα και του έδειξαν τον σωστό δρόμο. Οι βασίλισσα μόλις παρέλαβε το γράμμα και το διάβασε, έστησε ένα λαμπρό γλέντι και πάντρεψε την κόρη της με τον νεαρό. Μια και ο νεαρός ήταν ευγενικός

και καλοφτιαγμένος η βασιλοπούλα ζούσε μαζί του όμορφα και ευτυχισμένα.

Μετά από λίγο καιρό επέστρεψε ο βασιλιάς στο παλάτι και εκεί είδε ότι η προφητεία έγινε πραγματικότητα καθώς το τυχερό παιδί είχε παντρευτεί την κόρη του.

«Τι συνέβη;» ρώτησε την βασίλισσα «στο γράμμα μου έδωσα εντολή να γίνουν εντελώς διαφορετικά τα πράγματα!»

Τότε η βασίλισσα του έδωσε το γράμμα που τις είχε δώσει ο νεαρός για να δει και ο ίδιος ότι απλώς είχε εκπληρώσει την επιθυμία του. Ο βασιλιάς διάβασε το γράμμα και κατάλαβε ότι είχε αλλαχτεί με άλλο.

Ρώτησε τότε τον νεαρό τι είχε συμβεί με το γράμμα και γιατί είχε φέρει άλλο από αυτό που εκείνος του είχε δώσει.

«Δεν ξέρω για πιο πράγμα μιλάτε» απάντησε το αγόρι «θα πρέπει να το άλλαξαν το βράδυ όταν κοιμήθηκα στο δάσος».

Ο βασιλιάς θύμωσε πολύ και απάντησε:

«Τόσο εύκολα δεν θα είναι τα πράγματα για σένα, όποιος θέλει να πάρει την κόρη μου θα πρέπει να πάει στην κόλαση και να φέρει τρεις χρυσές τρίχες από το κεφάλι του διαβόλου. Αν μου φέρεις αυτό που ζητάω τότε θα μπορέσεις να κρατήσεις την κόρη μου!»

Με αυτόν τον τρόπο ο βασιλιάς πίστευε ότι θα ξεφορτωνόταν μία για πάντα τον νεαρό.

Το τυχερό παιδί όμως απάντησε: «Τις χρυσές τρίχες θα τις φέρω γιατί εγώ δεν φοβάμαι το διάβολο!»

Μετά αποχαιρέτησε και ξεκίνησε για το ταξίδι του.

Ο δρόμος του τον οδήγησε σε μία μεγάλη πόλη. Στην πύλη τον σταμάτησε ο φύλακας και τον ρώτησε ποια είναι η τέχνη του και τι γνώριζε να κάνει.

«Ξέρω τα πάντα» απάντησε το τυχερό παιδί.

«Τότε να μας κάνεις μια χάρη και να μας πεις, γιατί η βρύση στην κεντρική αγορά από την οποία έτρεχε πάντα κρασί, τώρα στέρεψε και δεν τρέχει ούτε νερό;» ρώτησε ο φύλακας.

«Αυτό θα σας το πω» είπε το παιδί «περιμένετε όμως μέχρι να επιστρέψω.»

Τότε συνέχισε τον δρόμο του και έφτασε σε μία άλλη πόλη. Ο φύλακας και αυτής της πόλης τον ρώτησε για την τέχνη και τις γνώσεις του.

«Ξέρω τα πάντα» απάντησε πάλι ο νεαρός.

«Τότε μπορείς να μας κάνεις μια χάρη και να μας πεις, γιατί ένα δέντρο στην πόλη μας το οποίο συνήθιζε να έχει χρυσά μήλα, τώρα δεν έχει ούτε καν φύλλα» ρώτησε ο φύλακας.

«Αυτό θα σας το πω» είπε το παιδί «περιμένετε μόνο μέχρι να επιστρέψω.»

Τότε συνέχισε τον δρόμο του και έφτασε σε ένα μεγάλο ποτάμι που έπρεπε να διασχίσει. Ο βαρκάρης τον ρώτησε για την τέχνη και τις γνώσεις του. «Ξέρω τα πάντα» απάντησε ο νεαρός.

«Τότε μπορείς να μου κάνεις μια χάρη και να μου πεις, γιατί πρέπει συνέχεια να διασχίζω πέρα δώθε το ποτάμι αλλά ποτέ να μην έρχεται κανείς να με αντικαστήσει;» ρώτησε ο βαρκάρης.

«Αυτό θα σου το πω» είπε το παιδί «περίμενε μόνο μέχρι να επιστρέψω.»

Μόλις πέρασε το ποτάμι βρήκε την είσοδο για την κόλαση. Όλα ήταν σκοτεινά και μαύρα σαν την πίσσα. Ο διάβολος έλειπε και δεν ήταν στο σπίτι του, σε μια φαρδιά πολυθρόνα όμως κάθονταν η γιαγιά του.

«Τι θέλεις;» των ρώτησε, η όψη της όμως δεν ήταν τόσο φοβιστική.

«Θα ήθελα τρεις χρυσές τρίχες από το κεφάλι του διαβόλου» απάντησε ο νεαρός «αλλιώς δεν θα μπορέσω να κρατήσω την γυναίκα μου!»

«Πολλά ζητάς» του λέει τότε εκείνη «αν γυρίσει ο διάβολος και σε βρει εδώ πέρα, αλιμονό σου. Σε λυπάμαι όμως και θα δω αν μπορέσω να σε βοηθήσω!»

Τον μετέτρεψε τότε σε μυρμήγκι και του λέει: «κρύψου τώρα στις πιέτες της φούστας μου, εκεί θα είσαι ασφαλείς.»

«Ναι, ναι» απάντησε, «θα είμαι μια χαρά, αλλά θα ήθελα να μου λύσεις τρεις απορίες που έχω. Πρώτον γιατί μία βρύση από την οποία ανάβλυζε κρασί, τώρα έχει στεγνώσει και πια δεν τρέχει ούτε καν νερό, δεύτερον γιατί ένα δέντρο το οποίο συνήθιζε να έχει χρυσά μήλα τώρα πια δεν έχει ούτε φύλλωμα και τρίτον γιατί κανείς δεν αντικαθιστά έναν βαρκάρη που πηγαίνει όλη τη μέρα πέρα δώθε διασχίζοντας το ποτάμι.»

«Αυτές είναι δύσκολες ερωτήσεις» του λέει η γριά «αλλά κάνε ησυχία και δώσε προσοχή τι θα πει ο διάβολος όταν θα του βγάλω τις τρεις χρυσές τρίχες.»

Όταν βράδιασε γύρισε και ο διάβολος στο σπίτι. Μόλις μπήκε αμέσως κατάλαβε ότι ο αέρας δεν ήταν καθαρός.

«Μυρίζω ανθρώπινο κρέας,» είπε «δεν θα έπρεπε να βρίσκεται εδώ πέρα!»

Μετά κοίταξε παντού και έψαξε σε όλες τις γωνίες του σπιτιού αλλά δεν μπόρεσε να βρει τίποτε. Οι γιαγιά του τον αποπήρε: «μόλις που είχα σκουπίσει και συμμαζέψει, και εσύ μου τα κάνεις όλα πάνω κάτω. Συνεχώς σου μυρίζει ανθρώπινο κρέας! Κάτσε κάτω, ησύχασε και φάε το βραδινό σου.»

Αφού έφαγε και ήπιε, νύσταξε και έβαλε το κεφάλι του στην αγκαλιά της γιαγιάς του. Τις είπε ότι θα ήθελε να τον ξεψειρίσει. Δεν πέρασε πολύ ώρα μέχρι που αποκοιμήθηκε και άρχισε να ροχαλίζει. Τότε άρπαξε η γριά μία χρυσή τρίχα την ξερίζωσε και την έβαλε δίπλα της.

«Αχ!» φώναξε ο διάβολος «τι προσπαθείς να κάνεις;»

«Είδα ένα περίεργο όνειρο και από την ταραχή μου σου τράβηξα τα μαλλιά!» απάντησε η γριά.

«Τι όνειρο είδες;» ρώτησε ο διάβολος.

«Ονειρεύτηκα ότι μία βρύση από την οποία έτρεχε κρασί, τώρα στέρεψε και δεν βγάζει ούτε καν νερό.

Τι να φταίει άραγε» αποκρίνεται η γιαγιά του.

«Χα, χα που να το ήξεραν!» λέει τότε χαμογελώντας ο διάβολος «το στόμιο της βρύσης μπλοκάρεται από μία πέτρα, κάτω από την οποία κάθεται ένα βατράχι. Αν σκοτώσουν το βατράχι θα ξανατρέξει κρασί.»

Η γιαγιά άρχισε πάλι να ξεψειρίζει τον διάβολο μέχρι που τον ξαναπήρε ο ύπνος και άρχισε να ροχαλίζει τόσο πολύ που έτρεμαν τα έπιπλα. Τότε του τράβηξε και την δεύτερη τρίχα.

«Αχ! Τι κάνεις» ούρλιαξε ο διάβολος τσαντισμένος.

«Μη με παρεξηγείς» του απαντάει η γριά «είδα όνειρο.» «Τι όνειρο είδες πάλι;» ρώτησε ο διάβολος.

«Ονειρεύτηκα ότι σε κάποιο βασίλειο υπήρχε ένα δέντρο που συνήθως είχε χρυσά μήλα, αλλά τώρα δεν έβγαζε ούτε καν φύλλα. Τι να το έχει προκαλέσει αυτό άραγε!

«Χα, χα που να το ήξεραν!» απάντησε ο διάβολος «είναι ένα ποντίκι που ροκανίζει την ρίζα του δέντρου. Αν σκοτώσουν το ποντίκι τότε θα ξαναβγάλει χρυσά μήλα, αν δεν το σκοτώσουν όμως το δέντρο θα ξεραθεί εντελώς. Άσε με όμως τώρα με τα όνειρα σου γιατί θέλω να κοιμηθώ, αν με ξαναξυπνήσεις θα σε δείρω!»

Η γιαγιά άρχισε να τον καλοπιάνει και να τον ξεπειριρίζει μέχρι που τον πήρε πάλι ο ύπνος και άρχισε να ροχαλίζει. Τότε έπιασε την τρίτη χρυσή τρίχα και του την έβγαλε.

Ο διάβολος πετάχτηκε πάνω, άρχισε να φωνάζει και είχε κακό σκοπό, αλλά η γιαγιά κατάφερε να τον ηρεμήσει για μια ακόμη φορά λέγοντας του «ποιος είναι υπεύθυνος για τα όνειρα που βλέπει;»

«Τι ονειρεύτηκες πάλι;» ρώτησε ο διάβολος που παρά την νύστα του είχε την περιέργεια να μάθει.

«Ονειρεύτηκα έναν βαρκάρη ο οποίος παραπονιόταν ότι συνέχεια περνούσε πέρα δώθε το ποτάμι και ποτέ δεν τον αντικαθιστούσε κανείς. Τι να φταίει άραγε;»

«Α τον χαζούλη!» απάντησε ο διάβολος «την επόμενη φορά που θα θελήσει κάποιος να περάσει, θα πρέπει να του δώσει το κουπί. Έτσι θα χρειαστεί ο άλλος να τον περάσει απέναντι και αυτός θα ελευθερωθεί.» Μια και η γιαγιά του είχε ξεριζώσει τις τρεις χρυσές τρίχες και είχε πάρει τις απαντήσεις στις τρεις ερωτήσεις, άφησε πια το θηρίο να κοιμηθεί μέχρι το άλλο πρωί.

Όταν ο διάβολος έφυγε από το σπίτι του την επόμενη μέρα, η γιαγιά έβγαλε το μυρμήγκι από την πλέτα της φούστας της και του ξαναέδωσε την μορφή ανθρώπου.

«Πάρε τις τρεις χρυσές τρίχες» του λέει «όσο για το τι απάντησε ο διάβολος στις τρεις ερωτήσεις σου, θα το έχεις ακούσει.»

«Ναι βέβαια τα άκουσα όλα» είπε το τυχερό παιδί.

«Άρα σε βοήθησα σε ότι ήθελες και μπορείς να πάρεις τον δρόμο σου τώρα» είπε η γιαγιά.

Ο νεαρός ευχαρίστησε για την πολύτιμη βοήθεια και έφυγε χαρούμενος από την κόλαση. Όταν έφτασε στον βαρκάρη, εκείνος του ζήτησε να του πει την απάντηση που του είχε υποσχεθεί.

«Πήγαινε με πρώτα απέναντι και θα σου πω πως θα λυτρωθείς» του είπε.

Όταν έφτασαν στην απέναντι όχθη, του είπε την συμβουλή του διαβόλου: «Όταν θα ξαναέρθει κάποιος και θέλει να τον περάσεις απέναντι, τότε δώσε του το κουπί στο χέρι!»

Το τυχερό παιδί συνέχισε τον δρόμο του και έφτασε στην πόλη με το δέντρο που σταμάτησε να δίνει καρπούς. Ο φύλακας τον ρώτησε πάλι για τον λόγο που εξαφανίστηκαν τα χρυσά μήλα.

Ο νεαρός τότε του είπε ότι είχε ακούσει από τον διάβολο: «σκοτώστε το ποντίκι που ροκανίζει τις ρίζες του δέντρου και θα ξαναφτιάξει χρυσά μήλα!»

Ο φύλακας τον ευχαρίστησε και για ανταμοιβή του έδωσε δύο γάιδαρους φορτωμένους με χρυσάφι για να πάρει μαζί του.

Μετά έφτασε στην πόλη της οποίας η βρύση είχε στερέψει.

Εκεί είπε στον φύλακα όσα έμαθε από τον διάβολο: «στην βρύση υπάρχει ένας βάτραχος που κάθεται κάτω από μία πέτρα και που εμποδίζει να τρέξει το κρασί. Βρείτε και σκοτώστε τον βάτραχο και από την βρύση θα τρέξει πάλι άφθονο κρασί!»

Ο φύλακας ευχαρίστησε τον νεαρό και του έδωσε και αυτός για ανταμοιβή δύο γάιδάρους φορτωμένους με χρυσάφι.

Επιτέλους το τυχερό παιδί έφτασε στο σπίτι του. Η γυναίκα του χάρηκε πολύ που επέστρεψε και αυτός της αφηγήθηκε με ποιον τρόπο τα κατάφερε. Στον βασιλιά έφερε ότι του είχε ζητήσει δηλαδή της τρεις χρυσές τρίχες του διαβόλου.

Έτσι ο βασιλιάς ικανοποιήθηκε επιτέλους και του λέει: «αγαπημένε μου γαμπρέ, αφού τα κατάφερες με την δοκιμασία που σου έβαλα, μπορείς να κρατήσεις την κόρη μου.

Πες μου όμως πως απέκτησες τόσο πολύ χρυσάφι; Οι θησαυροί αυτοί είναι τεράστιοι!»

«Πέρασα από ένα ποτάμι» του είπε «και το πήρα μαζί μου, καθώς ήταν απλωμένο στην όχθη αντί για άμμο.»

«Μπορώ να πάω να πάρω και εγώ;» ρώτησε ο βασιλιάς.

«Όσο θέλετε» του απάντησε «είναι ένας βαρκάρης στο ποτάμι ο οποίος θα σας περάσει απέναντι, εκεί θα μπορέσετε να γεμίσετε τα τσουβάλια σας.»

Ο άπληστος βασιλιάς έφυγε βιαστικά και όταν έφτασε στο ποτάμι, έγνεψε στο βαρκάρη για να τον περάσει απέναντι. Ο βαρκάρης του είπε να ανέβει, αλλά όταν έφτασαν στην απέναντι όχθη του έδωσε το κουπί και έφυγε από την βάρκα. Ο βασιλιάς όμως έπρεπε πλέον να κάνει τον βαρκάρη από δω και εμπρός ως τιμωρία για τις αμαρτίες του.

«Λέτε ακόμη να συνεχίζει τα δρομολόγια;»

«Τι; δεν βρέθηκε κανείς να του πάρει το κουπί;»